

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex euangelio secundum Lucam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

nuit manum eius, & surrexit puella. Cur quæso, dum puellæ vitam restituit, non fuit contentus verbo, vt in Lazari exfufcitatione; sed manum præterea illius apprehendit? nempe vt ostenderet, corpus suum viuificum esse: est enim corpus vitæ. Quamobrem vnio Verbi cum carne naturalis & vera est, non secundum solam personarum coitionem, vel nudam fausti nominis attributionem, aut voluntatum concordiam, siue simplicem coniunctionem, vt quidam imperite nugantur.

Ex euangelio secundum Ioannem.

Ioan. c. 6. v. 27.

OPERAMINI non cibum qui perit, sed qui manet in vitam æternam, quem Filius hominis dabit vobis. hunc enim Pater signauit Deus. Cibum nobis impertitus est Filius hominis manentem in vitam æternam, nimirum suam carnem: est enim ea viuifica. Iam quomodo is Deus non est, qui per propriam quoque carnem viuificare potest, quique Deo & Patri per omnia æqualis est? Hoc enim insinuat, dum a Deo obsignatum se pronuntiat. Etenim obsignationis vocabulum expressam similitudinem indicat. Quemadmodum enim si quis aureum, aut alterius cuiusuis materiæ figillum ceræ impresserit, totam omnino figilli illius effigiem inducit: ita Deus Pater quoque expressam, conspicuam, essentialemque naturæ suæ figuram in Filio habet. Atque istud est, quod se a Patre obsignatum affirmet.

Ex euangelio secundum Lucam.

Ioan. c. 11. v. 43.

EXSVSCITAVIT Christus Lazarum, tum archifynago-

ἐκράτισε τῆς χάριτος αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κορσίν. [διὰ τὴ μὴ μάλ. ὡς ἐπὶ τῷ Λαζάρου ἠρέσθη λόγῳ πρὸς τὴν διάστασιν τῆς κορσίου, ἐκράτισε δὲ καὶ τῆς χάριτος αὐτῆς; ἵνα δείξῃ ζωοποιὸν τὸ αὐτῆ σῶμα· σῶμα γὰρ ἐστὶ ζωῆς. ἐκουὸν Φιρικὴ μάλ. λον καὶ ἀληθῆς ἢ ἐνωσις ἢ πρὸς τὴν σαρκὰ τῆς λόγου, καὶ οὐ, κατὰ Φασιν ἐξ ἀμαθίας ἰνέες, ὡς ἐν μόνοις πῆ πρῶται πρῶτοι, ἢ καὶ ψιλῶ δὲ Φημίαν, καὶ ἀληθινῶ, ἢ τοι σω-ἀφῶαν ἀπλῶς.

Ex τῷ κτ' Ιωάννη δια- γελίου.

EΡΤΑΖΕΣΘΕ, Φησί, μὴ τ' βροθῶν τ' ἀπολυμνῶν, ἀλλὰ τ' βροθῶν τ' μόνων εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἢ ὁ υἱὸς ἐστὶ ἀληθῆς υἱὸς τοῦ πατρὸς. [ἐπὶ τὸν γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφραγίσεν ὁ θεός.] βροθῶν ἡμῶν δὲ δακεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τ' μόνων εἰς ζωὴν αἰώνιον, δηλονότι τ' σαρκὰ αὐτῆ καὶ γὰρ ἐστὶ ζωοποιός. εἶτα πῶς ἐστὶ θεός ὁ ζωοποιεῖν διδάμμος καὶ διὰ τὴ ἰδίαν σαρκὸς, ἐοικώς τ' καὶ πάντα τῶν θεῶν καὶ πατρῶν; ἐπὶ τὸ οἶδα δηλοῦν τὸ ἐσφραγίσας λέγειν αὐτὸν ὡς ἐστὶ θεός, τ' ἐσφραγίσας σημαίνοντος τὸ ἀκριβῶς ἐμφερέας. ὡς περὶ γὰρ εἰ κηρῶν ἐμπλήσει σφραγίδα χρυσῆν, ἢ γῆν ἐξ ἐπέρας ὑλῆς πεποιημῶν, ὅ- λην ἐξ ὅλης τ' αὐτῆ ἐμφέρεται ἐνοσημαίνε; ἐπὶ καὶ ὁ θεός καὶ πατὴρ ἐστὶ τ' αὐτῆ φύσεως χαρακτῆρας ἐσιωδῶς ἐμπρέποντας ἐχθὰ τῶν υἱῶν καὶ τὸ ἐστὶ τὸ ἐσφραγίσας λέγειν αὐτὸν ὡς ἐστὶ πατὴρ.

Ex τῷ κτ' Λουκᾶ δια- γελίου.

HΓΕΙΠΕ τ' Λαζάρου ὁ Χε- σός, τὸ τῷ ἄρχισυναγώγῳ

ANNO
CHRISTE
431.

θυγάτρειον, ὅτι τῆς χάριτος υἱόν. εἶπα, πῶς οὐ ζῶν καὶ φύσιν ὄντιν ὁ μὴ μόνω λόγῳ καταπιεῖν τὸ θανάτον δουλείου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῆς χάριτος ἀφῆς καὶ ἵδ' ἡ ἀκόλουθόν τε καὶ αἰαγκαιον, ζῶποσιόν ἐστὶ τὸ σῶμα τῆς καὶ φύσιν ζῶης.

gi quoque filiam, & vidue filium. *Luc. c. 8. v. 54. & c. 7. v. 14.*
Quis ergo neget, quin vita secundum naturam existat, ut qui non tantum verbo, sed suæ quoque manus contactu mortē perterrefaciat? Erat enim consentaneum, imo vero omnino necessarium, ut corpus illius esset viuificum, qui vita erat secundum naturam.

Οπιλασήμερον δια πίσεως.

Ex τῆς πρὸς Ρωμαίους.

ΠΕΡΙ Χριστοῦ φησιν ὁν πρὸς θεοῦ ὁ θεὸς ἰλασήμερον δια πίσεως ἐν τῷ αἵματι, εἰς ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, δια τὸ παρεῖν τῶν πρὸς γενότων ἀμάρτημάτων ἐν τῆ ἀνοχῇ τῆς θεοῦ, πρὸς τὸ ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καμῶν, εἰς τὸ ἐστὶν αὐτὸν δικαίον, καὶ δικαιουῦν τε τὸ ἐκ πίσεως Ἰησοῦ. [εἰ ἐκ ἡμῶν ἐπέως ἰλασήμερον γνέσθαι Χριστὸν ποῖς ἐν ἀμάρτια καὶ θανάτου δίκη, πλὴν ὅτι δι' αἵματος δια τῶν πρὸς ἐστὶν τῶν πρὸς γενότων ἀμάρτημάτων ἐκχαῖσθαι μέλλοντος· πῶς ἐκ ἀγαπῆσθαι σαρκὸς γνέσθαι τὸ λόγον, ἵνα καὶ ἀμαρτία πρὸ ἰδῶν, δηλον ὅτι πῶν τῶν αὐτῶν σαρκὸς, δικαιοσύνη πάντας ἑστὶν εἰς αὐτὸν πισθόντας;

Οπ λελυτρώμεθα, καὶ πλὴν καταλλαγῆν πρὸς θεὸν ἐρχήκαμεν δια τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ.

Ex τῆς πρὸς Κορινθίους πρὸς τῆς.

ΕΞ αὐτοῦ ὅτι ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐργηθήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε, καὶ ἁγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις ἵνα, καθὼς γέγραπται, ὁ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ καυχάσθω.]

Quod Christus per fidem fit propitiatio.

Ex epistola ad Romanos.

QVEM (de Christo sermo est) proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae suae, propter remissionem precedentium delictorum, in sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiae eius in hoc tempore; ut sit ipse iustus, & iustificans eum qui est ex fide Iesu Christi. Si alia ratione illos expiare non poterat Christus, qui peccato & maledictioni & mortis supplicio obnoxii tenebantur, nisi sanguinem suum in precedentium peccatorum remissionem profunderet; quomodo ut Verbum caro fieret, necessarium non erat: nempe quo proprio, hoc est suæ ipsius carnis sanguine omnes, qui in ipsum credituri erant, iustificaret.

Quod per Christi sanguinem redempti, Deoque reconciliati sumus.

Ex priori ad Corinthios.

EX ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio: ut (quem admodum scriptum est) qui gloriatur, in Domino gloriatur. In Christo